

## DECIZIA nr. 246 din 19 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 342](#) și [art. 345 alin. \(1\)](#) coroborate cu [art. 352 alin. \(11\)](#) și [alin. \(12\)](#) din Codul de procedură penală

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 636 din 20 iulie 2018](#)

Data intrării în vigoare 20-07-2018

|                       |                      |
|-----------------------|----------------------|
| Valer Dorneanu        | - președinte         |
| Marian Enache         | - judecător          |
| Petre Lăzăroiu        | - judecător          |
| Mircea Ștefan Minea   | - judecător          |
| Daniel Marius Morar   | - judecător          |
| Mona-Maria Pivniceru  | - judecător          |
| Livia Doina Stanciu   | - judecător          |
| Simona-Maya Teodoroiu | - judecător          |
| Varga Attila          | - judecător          |
| Mihaela Ionescu       | - magistrat-asistent |

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 342](#) și [art. 345 alin. \(1\)](#) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dănuț Drăghia în Dosarul nr. 298/42/2017/a1 al Curții de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.567D/2017.
2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de avocat Dragoș Mihai Ciob din cadrul Baroului Buzău, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, răspund și părțile Carmen Marinescu și Dorin Marinescu, lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.
3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate care solicită admiterea acesteia, reiterând concluziile cuprinse în notele scrise aflate la dosar. Depune totodată la dosarul cauzei, în completarea concluziilor orale, un set de înscrisuri și concluzii scrise.
4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că excepția de neconstituționalitate, ce face obiectul prezentului dosar, a fost invocată pe fondul interpretării eronate a normelor procesual penale criticate de către judecătorul de cameră preliminară, întrucât acesta nu a dat eficiență Deciziei Curții Constituționale [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), în temeiul căreia ar fi putut să solicite declasificarea mandatelor de siguranță națională, în camera preliminară, ori să permită accesul avocatului, având abilitarea prevăzută de lege, la aceste informații. Reține că, potrivit unei doctrine constante și, având în vedere decizia instanței de control constituțional, precitată, obiectul camerei preliminare îl constituie verificarea legalității tuturor actelor efectuate în cursul urmăririi penale și pe care se întemeiază acuzația, indiferent de organul care le-a dispus, autorizat sau efectuat. Față de considerentele expuse solicită ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă. În subsidiar solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, în condițiile în care dispozițiile [art. 342](#) din Codul de procedură penală coroborate cu considerentele Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#) acordă inculpatului și altor părți posibilitatea de a contesta legalitatea tuturor probelor în procedura de cameră preliminară.
5. Apărătorul autorului excepției, având cuvântul în replică, precizează că, la momentul invocării excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională nu pronunțase Decizia [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#) și, pe de altă parte, decizia precitată nu are în vedere dispozițiile [art. 342](#) și [art. 345 din Codul de procedură penală](#). Subliniază faptul că opinia instanței de judecată, care a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta excepție de neconstituționalitate, este în sensul că aceasta este întemeiată.
6. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul în replică, arată că instanța de control constituțional a stabilit, în decizia precitată, care este locul dispozițiilor [alin. \(11\)](#) și [alin. \(12\)](#) ale [art. 352 din Codul de procedură penală](#), astfel încât o nouă examinare a acestora nu este posibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 25 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 298/42/2017/a1, Curtea de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 342 și art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#). Excepția a fost ridicată de Dănuț Drăghia în procedura de cameră preliminară.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că dispozițiile [art. 342 și art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#) sunt neconstituționale în măsura în care nu permit judecătorului de cameră preliminară să declassifice informațiile necesare verificării legalității efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor. Arată că, în timpul instrumentării Dosarului nr. 64/D/P/2014 de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Buzău, a fost dispusă supravegherea sa tehnică în perioada iunie 2014 - martie 2015, astfel cum este menționat la fila 45 din rechizitoriu. De asemenea, arată că în cuprinsul cererilor și excepțiilor depuse la dosarul cauzei la datele de 17, 22 mai, 3 august și 4 septembrie 2017 a contestat întreaga supraveghere tehnică efectuată față de persoana sa. Din cuprinsul relațiilor furnizate de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Buzău a rezultat că supravegherea tehnică a fost efectuată cu sprijinul ofițerilor Serviciului Român de Informații care au asigurat suportul tehnic și că, în cauză, a existat un mandat de siguranță națională pentru perioada 26 iulie 2013 - 18 aprilie 2014. Referitor la modalitatea prin care a fost solicitat suportul tehnic din partea Serviciului Român de Informații, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Buzău a menționat că acesta a fost solicitat în baza unor adrese clasificate ca secret de serviciu. Ca urmare a răspunsurilor Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial Buzău, autorul excepției a depus la dosarul cauzei o cerere prin care a solicitat declassificarea adreselor prin care au fost solicitate Serviciului Român de Informații atât acordarea suportului tehnic, cât și declassificarea mandatului de siguranță națională și a datelor obținute în urma punerii acestuia în executare. Prin Încheierea de ședință din data de 4 aprilie, judecătorul de cameră preliminară a respins solicitarea de declassificare cu motivarea că, în conformitate cu [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#), această operațiune ar putea avea loc numai după începerea judecării. Totodată, judecătorul de cameră preliminară a reținut că verificarea legalității efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor se face numai în procedura de cameră preliminară. Susține, având în vedere prevederile [art. 342 din Codul de procedură penală](#), prin raportare la circumstanțele cauzei, că judecătorul de cameră preliminară este împiedicat să verifice legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală în condițiile în care acestea au la bază informații sau acte ori documente clasificate, situație contrară prevederilor constituționale invocate. Referitor la dispozițiile [art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#), precizează că acestea sunt neconstituționale în măsura în care, în procedura de soluționare a cererilor și excepțiilor, judecătorul de cameră preliminară nu are posibilitatea de a declassifica informațiile, actele ori documentele ce au stat la baza efectuării actelor de urmărire penală, pentru a putea verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Consideră că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează accesul la justiție și au un caracter discriminatoriu în raport cu prevederile [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#) care permit declassificarea informațiilor actelor ori documentelor după începerea judecării. Totodată consideră că prevederile legale criticate încalcă și dispozițiile [art. 6 din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și apreciază că judecătorul de cameră preliminară ar trebui să aibă posibilitatea de a declassifica informațiile, actele ori documentele ce au stat la baza efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor, întrucât numai în acest mod obiectul camerei preliminare poate avea o finalitate reală, în condițiile în care există posibilitatea ca, după declassificarea informațiilor, actelor ori documentelor, conform [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#), să se constate că anumite acte de urmărire penală erau nelegale ori că anumite probe ar fi trebuit excluse ori să se constate că s-ar fi impus restituirea cauzei la parchet, ipoteze în care vătămarea cauzată drepturilor inculpatului nu mai poate fi înlăturată în niciun mod.

9. Curtea de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că prevederile legale criticate coroborate cu dispozițiile la [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#) sunt neconstituționale în măsura în care nu permit judecătorului de cameră preliminară să desecretizeze, să declassifice informații sau documente care au stat la baza efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor. Apreciază că declassificarea eventualelor informații, conform [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#), abia în faza de judecată poate conduce la o vătămare a drepturilor inculpatului ce nu mai poate fi înlăturată, în situația în care se constată abia în această fază că anumite probe ar fi trebuit excluse ori anumite acte de urmărire penală sunt apreciate ca fiind nelegale. Consideră că normele procesual penale criticate încalcă cel puțin dispozițiile constituționale ale [art. 21 alin. \(3\) și art. 26](#).

10. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens reține că prevederile criticate dau în competența judecătorului de cameră preliminară verificarea legalității tuturor probelor administrate în faza de urmărire penală, precum și a tuturor actelor efectuate de organele de urmărire penală, fără a

distinge după cum acestea au sau nu legătură cu informații sau documente clasificate. Întrucât legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă, așa încât apreciază că dispozițiile [art. 342 și art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#) nu permit interpretarea pe care autorul excepției o dă acestora. Faptul că în reglementarea procedurii de judecată există o prevedere expresă care dă judecătorului posibilitatea de a solicita declasificarea informațiilor clasificate atunci când acestea sunt esențiale pentru soluționarea cauzei - [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#) - nu poate fi interpretat per a contrario, în sensul că în procedura de cameră preliminară judecătorul nu ar avea o asemenea prerogativă, deoarece argumentul per a contrario nu poate fi folosit pentru ca, plecând de la o dispoziție cu caracter general, să se concluzioneze că într-o situație cu caracter special intenția de reglementare este diametral opusă. Apreciază că motivele de neconstituționalitate invocate vizează, în fapt, modul de interpretare și aplicare de către judecătorul de cameră preliminară a dispozițiilor [art. 342 și art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#), iar nu conformitatea lor cu prevederile constituționale și convenționale.

**12.** Avocatul Poporului precizează că a transmis punctul său de vedere, în sensul constituționalității textelor de lege criticate, în Dosarul Curții Constituționale nr. 732D/2016, acesta fiind reținut în Decizia Curții Constituționale [nr. 126 din 9 martie 2017](#).

**13.** Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

**14.** Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

**15.** Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile [art. 342 și art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#). Față de criticile de neconstituționalitate formulate de către autor, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 342 și art. 345 alin. \(1\)](#) coroborate cu dispozițiile [art. 352 alin. \(11\) și alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#), având în vedere și faptul că aceste din urmă prevederi constituie norma specială ce reglementează cu privire la declasificarea informațiilor clasificate, respectiv permiterea accesului la informațiile clasificate. Textele de lege criticate au următorul conținut:

- [Art. 342 din Codul de procedură penală](#): „Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.”;
- [Art. 345 alin. \(1\) din Codul de procedură penală](#): „La termenul stabilit conform [art. 344 alin. \(4\)](#), judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate ori excepțiile ridicate din oficiu, în camera de consiliu, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului.”;
- [Art. 352 alin. \(11\) și alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#): „(11) În cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța solicită, de urgență, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare ori permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului. (12) Dacă autoritatea emitentă nu permite apărătorului inculpatului accesul la informațiile clasificate, acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză.”

**16.** În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale [art. 1 alin. \(5\)](#) potrivit căruia respectarea [Constituției](#), a supremației sale și a legilor este obligatorie în România, [art. 11 alin. \(1\) și alin. \(2\)](#) privind dreptul internațional și dreptul intern, [art. 20 alin. \(1\) și alin. \(2\)](#) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, [art. 16](#) referitor la egalitatea în drepturi și [art. 21 alin. \(1\) și alin. \(3\)](#) referitor la accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil. Totodată invocă dispozițiile [art. 6 din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

**17.** Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 352 alin. \(11\) și alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#) - excepție ridicată de autor în faza procesuală a camerei preliminare - prin Decizia [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „instanța solicită” cu raportare la sintagma „permiterea accesului la cele clasificate de către

apărătorul inculpatului“ din cuprinsul dispozițiilor [art. 352 alin. \(11\) din Codul de procedură penală](#) este neconstituțională și totodată a constatat că sintagma „autoritatea emitentă“ din cuprinsul dispozițiilor [art. 352 alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#) este neconstituțională.

**18.** Pentru a pronunța soluția menționată, Curtea a analizat, într-o primă etapă, admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, sub aspectul legăturii cu cauza dedusă judecătii, prin stabilirea naturii juridice a informațiilor clasificate. În acest sens, în paragrafele 25-31 ale deciziei precitate, Curtea a reținut că sfera de incidență a dispozițiilor [art. 352 alin. \(11\) și alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#) vizează informații clasificate „esențiale pentru soluționarea cauzei“, care sunt susceptibile „de a servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei“, deci cu privire la care există argumente rezonabile că ar putea concura la răsturnarea prezumției de nevinovăție a inculpatului. Potrivit [art. 103 alin. \(2\) din Codul de procedură penală](#), „în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.“ Sub acest aspect, Curtea a constatat că dispozițiile [art. 97 alin. \(2\) din Codul de procedură penală](#), după ce enumeră expres declarațiile (ale părților în procesul penal, ale persoanei vătămate, ale martorilor), înscrisurile, rapoartele de expertiză sau constatare, procesele-verbale, fotografiile, mijloacele materiale de probă, prevăd, la lit. f), că „Proba se obține în procesul penal prin următoarele mijloace: [...] f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis de lege.“ Așa fiind, Curtea a reținut că, pentru a produce consecințele prevăzute de lege, legiuitorul a conferit informațiilor clasificate, apreciate „esențiale pentru soluționarea cauzei“, valoare probatorie în procesul penal, acestea putând dovedi, singure sau coroborate cu alte probe, dincolo de orice îndoială rezonabilă, veridicitatea acuzației penale formulate împotriva inculpatului. Prin urmare, Curtea a statuat că informațiile clasificate dobândesc calitatea de probe în dosar, urmând a fi supuse regimului juridic al probelor instituit de Codul de procedură penală.

**19.** Curtea a reținut, ca o primă consecință juridică a acestei constatări, incidența, în cauză, a dispozițiilor referitoare la controlul legalității probelor. Potrivit prevederilor [art. 342 din Codul de procedură penală](#), competența judecătorului de cameră preliminară constă în verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și legalității sesizării instanței, în verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Totodată, judecătorul de cameră preliminară își va exercita atribuțiile după trimiterea în judecată a inculpatului, rechizitoriul constituind actul de sesizare a instanței de judecată, deci „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale“ și, implicit, o acuzație în materie penală. În continuare, reținând, în acord cu deciziile Curții [nr. 641 din 11 noiembrie 2014](#) și [nr. 599 din 21 octombrie 2014](#), că procedura desfășurată în camera preliminară este deosebit de importantă, având o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis, că probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, iar informațiile clasificate, apreciate „esențiale pentru soluționarea cauzei“, au valoare probatorie în procesul penal, pe de o parte, și că principiul contradictorialității este un element al principiului egalității armelor și al dreptului la un proces echitabil, iar legalitatea administrării probelor are o influență directă asupra desfășurării și echității procesului penal, pe de altă parte, Curtea a statuat că inculpatul trebuie să aibă acces la informațiile clasificate în vederea combaterii sau a susținerii, în mod contradictoriu cu acuzatorul, a legalității administrării acestor probe.

**20.** În acest fel, Curtea a statuat că, până cel târziu la finalizarea procedurii de cameră preliminară, probele care constau în informații clasificate și pe care se întemeiază actul de sesizare a instanței de judecată trebuie să fie accesibile inculpatului în vederea asigurării posibilității contestării legalității acestora, în acord cu obiectul procedurii în camera preliminară, prevăzut de [art. 342 din Codul de procedură penală](#). Numai într-o atare situație acestea pot fundamenta o soluție de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, adoptată ca urmare a parcurgerii unui proces penal echitabil.

**21.** Așa fiind, Curtea a stabilit că - în ceea ce privește probele care constau în informații clasificate și pe care se întemeiază actul de sesizare a instanței de judecată - nu instanța de fond - așa cum arată locul reglementării, dispozițiile [art. 352 fac parte din titlul III - „Judecata“ din Codul de procedură penală](#) - este aceea care trebuie să solicite, din oficiu, de urgență, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare și permiterea accesului la acestea de către apărătorul inculpatului. Problema informațiilor clasificate, esențiale pentru soluționarea cauzei, respectiv verificarea legalității administrării unor astfel de probe, trebuie să fi fost deja soluționată în camera preliminară, deci înainte de a se trece la faza procesuală a judecătii în fond, întrucât, în această din urmă fază a procesului penal, nu au cum să mai existe probe constând în informații clasificate inaccesibile părților, fără a se încălca dispozițiile [art. 324-347 din Codul de procedură penală](#) și jurisprudența Curții Constituționale în materia procedurii camerei preliminare (paragraful 32 al Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#)).

**22.** Pe fondul excepției de neconstituționalitate, analizând contextul normativ și jurisprudențial, intern și european, în materia dreptului la informare în cadrul procesului penal, Curtea a constatat, în paragraful 73 al Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), că dispozițiile [art. 352 alin. \(11\) și alin. \(12\) din Codul de procedură penală](#) contravin dreptului la un proces echitabil, prevăzut de [art. 21 alin. \(3\) din Constituție](#), precum și principiului unicității, imparțialității și al egalității justiției pentru toți, prevăzut de [art. 16 alin. \(1\) și alin. \(2\) și de art. 124 alin. \(2\) din Constituție](#).

**23.** În paragrafele 70 și 71 ale deciziei precitate, Curtea a reținut, având în vedere necesitatea aflării adevărului în procesul penal și cerința explicită a [Codului de procedură penală](#) ca o persoană să fie condamnată în baza unui probatoriu care să-i demonstreze vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, că orice informație care poate fi utilă aflării adevărului trebuie să fie folosită în procesul penal. Astfel, în cazul în care informațiile clasificate sunt indispensabile aflării adevărului, accesul la acestea trebuie să fie dispus de judecătorul cauzei atât acuzării, cât și apărării, altfel nu se poate discuta despre o egalitate a armelor și de respectarea dreptului la un proces echitabil. Pe de altă parte, accesul la informațiile clasificate poate fi și refuzat de judecător, care, deși constată rolul esențial al acestora în soluționarea cauzei deduse judecății, apreciază că accesul poate conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau că refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important sau poate afecta grav securitatea națională.

**24.** Prin urmare, Curtea a statuat că numai un judecător poate aprecia cu privire la interesele care intră în conflict - cel public, general, al statului, referitor la protejarea informațiilor de interes pentru securitatea națională sau pentru apărarea unui interes public major, respectiv cel individual, al părților unei cauze penale concrete, astfel încât, prin soluția pe care o pronunță, să asigure un just echilibru între cele două. Așadar, Curtea a apreciat că protecția informațiilor clasificate nu poate avea caracter prioritar față de dreptul la informare al acuzatului și față de garanțiile dreptului la un proces echitabil ale tuturor părților din procesul penal, decât în condiții expres și limitativ prevăzute de lege. Restrângerea dreptului la informație poate avea loc doar atunci când are la bază un scop real și justificat de protecție a unui interes legitim privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor sau siguranța națională, decizia de refuz a accesului la informațiile clasificate aparținând întotdeauna unui judecător.

**25.** În concluzie, Curtea a statuat, în considerentele Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), precitată, că, în ceea ce privește probele care constau în informații clasificate și pe care se întemeiază actul de sesizare a instanței de judecată, nu instanța de fond este aceea care dispune accesul sau care refuză accesul, după caz, la informațiile clasificate, ci judecătorul de cameră preliminară, în condițiile în care „problema informațiilor clasificate, esențiale pentru soluționarea cauzei, respectiv verificarea legalității administrării unor astfel de probe, trebuie să fi fost deja soluționată în camera preliminară, deci înainte de a se trece la faza procesuală a judecății în fond”.

**26.** Având în vedere că, în mod constant, Curtea - începând cu [Decizia Plenului nr. 1/1995](#) privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995 - a statuat că „puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta” (în același sens sunt [Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, [Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, [Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, și [Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012), Parlamentul, cât și Guvernul și toate celelalte autorități și instituții publice urmează să respecte întru totul atât considerentele, cât și dispozitivul Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), precitate. Cu alte cuvinte, atât considerentele, cât și dispozitivul Deciziei [nr. 21 din 18 ianuarie 2018](#), precitate, sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept, decizia precitată urmând a fi aplicată, potrivit principiului constituțional al comportamentului loial, de către Parlament în sensul restabilirii stării de constituționalitate (a se vedea [Decizia nr. 761 din 17 decembrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2015).

**27.** Totodată, Curtea constată că, în cauză, sunt aplicabile prevederile [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992, republicată](#), care prevăd că „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Având în vedere însă că actul de sesizare a Curții Constituționale este anterior deciziei de constatare a neconstituționalității, precitate, excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile [art. 342 și art. 345 alin. \(1\)](#) coroborate cu [art. 352 alin. \(11\) și \(12\) din Codul de procedură penală](#) urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

**28.** Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 342 și art. 345 alin. \(1\)](#) coroborate cu [art. 352 alin. \(11\) și \(12\) din Codul de procedură penală](#), excepție ridicată de Dănuț Drăghia în Dosarul nr. 298/42/2017/a1 al Curții de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.  
Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2018.

**PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

**prof. univ. dr. VALER DORNEANU**

**Magistrat-asistent,**

**Mihaela Ionescu**

-----